

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

(Ιδιαίτερον τοῦ "Ἀστὸς")

Βερολῖνον 14|26 Ὀκτωβρίου

Κυρίου Ἐρβέρτου Βίσμαρκ

Ζητήσατε, ἐπιμόνως συνέντευξιν μετὰ τοῦ ποιητοῦ τῆς
«*Δύσεως τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος*». Ἀπάντησις πλη-
ρωμένη.

ΒΙΣΜΑΡΚ

Ο ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ, ΑΙ ΥΠΟΔΟΧΑΙ, Κ. Τ. Α.

ΩΣ ΕΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΔΕ ΚΑΣΤΡΟΝ

Ἐρατεινὲ Κόμη.

Εἶνε δικαία ἡ περιέργειά σου, νὰ μάθης τοῦλάχιστον
τὰ περὶ τῶν γάμων τοῦ Διαδόχου, ἀφοῦ ἡ οἰκονομική σου
κατάστασις δέ σοι ἐπέτρεψεν νὰ τὰ ἴδῃς. Δὲν εἶχες μέγα
δίκαιον νὰ σκεφθῇς πολὺ περὶ τῶν δαπανῶν, διότι εἰς
ὅλους τοὺς ἐπισήμους καὶ ὑψηλοὺς ξένους καλλιμάρα-
ροι προσηνέχθησαν οἰκίαι καὶ τράπεζαι παρατίθενται τοι-
αῦται καθ' ἑκάστην, ὅποια οὐδέποτε ἦλθον εἰς στενὰς
σχέσεις μετὰ τοῦ Ὑμετέρου στομάχου. Ὡστε κατ' ἐμὲ
τὸ μόνον ζήτημα ἦτο ὁ ναῦλος τοῦ ταξειδίου σου· ἐὰν
ἠδύνασο νὰ ἔλθῃς ἀναυδα δὲν ἔπρεπε νὰ χάσῃς τὴν εὐ-
καιρίαν, ἀφοῦ θὰ ἔφευγες κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἀλλὰ
τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίνονται !!!

***

Λοιπόν.

Κόσμον τοσοῦτον οὐδέποτε εἶδον αἱ Ἀθηναί. Δὲν λέγω
— πρόσθε — κόσμος τοσοῦτος οὐδέποτε εἶδε τὰς Ἀθή-
νας, διότι πιθανόν ὅλος αὐτός ὁ κόσμος νὰ μὴ εἶδε τί-
ποτε, προσβληθεὶς ὑπὸ τοῦ μοναδικοῦ μας προτόντος, τοῦ
κονιορτοῦ. Εἶνε ἀληθές, ὅτι πλεονάζουσιν οἱ φέροντες πί-
λους καὶ ἐνδυμασίας εὐρωπαϊκὰς, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ ὑπερ-
βολή, ὅτι ἀνὰ πᾶν βῆμα συναντᾷς πελώριον ἀνατολί-
την μετὰ τὸν ποδὴρὴν μέλανα ἐπεινύτην του καὶ τὸ βραχύ,
ἀλλὰ κατακόκκινον φέσι του ἢ ἄλλον ἐπαρχιώτην ἐγκα-
ταλείψαντα τὴν γενέθλιον, ἵνα ἴδῃ τὰς τελετάς, Ὅλοι
αὐτοὶ ἐν ἀρχῇ ἦσαν θύματα τῶν ἐφημερίδων, ἐπειδὴ αὐ-
ταὶ τοὺς ἠνάγκασαν εἰς τὸ ἀκούσιον τοῦτο ταξειδίον·
τώρα ὁμως εἶνε θύματα τῶν ξενοδόχων καὶ τῶν ἀμαξη-
λατῶν, ὑπάρχει δὲ ἐλπίς νὰ γίνωσι τοιαῦτα καὶ τῶν λω-
ποδυτῶν, διότι φήμῃ διεδόθη, ὅτι καὶ ἐκ τῶν τελευταίων
οὐχὶ ὀλίγοι ἀφίκοντο χάριν τῶν ἐορτῶν.

***

Ὅσοι, ἀγαπητὲ Κόμη, ἔσπευσαν νὰ ἔλθωσιν εἶνε βέ-
βαιον, ὅτι εὖρον καταλληλοτέραν κατοικίαν, ἀλλὰ κατὰ
τὸ διάστημα τῶν παρεμπιπτουσῶν ἡμερῶν δὲν εἶχον τί-
ποτε ἄλλο νὰ ἴδωσιν ἐκτὸς τῆς ζωφόρου τοῦ Πανεπι-
στημίου καὶ τῆς Ἀκαδημίας. Αἱ ἀψίδες, τὰ πάντα συ-
νεταλέσθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας καὶ νύκτας τῇ
συνδρομῇ μάλιστα καὶ ὑπηκόων τοῦ Οὐμβέρτου. Πρὸ αὐ-
τῶν χάος καὶ ὁδοστρωτῆρες εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ μόνον θέαμα
αἱ εἰκόνες τοῦ Πανεπιστημίου ἐνώπιον τῶν ὁποίων οὐχὶ
ὀλίγοι κεφαλαὶ ἀπεκαλύφθησαν καὶ οὐχὶ ὀλίγα σταυρο-

κοπήματα ἔλαβον χώραν. Ἐνεκὰ τοῦ ἀφθόνου χρυσοῦ καὶ
τῆς ὁλῆς κατασκευῆς ἐξελαμβάνοντο ὡς εἰκόνες ἀγίων...

***

Ὅσοι δὲν ἦλθον ἐγκαίρως καὶ δὲν εἶχον τὸ εὐτύχημα
νὰ εἶνε ὑψηλοὶ ξένοι, κατέφυγον εἰς τὰ χάνια καὶ συγκα-
τένευσαν νὰ διαμείνωσιν ἐν δωματίοις εἰς τὰ ὅποια βε-
βαίως ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν θὰ εἶχε τὴν μετριοφροσύνην
νὰ γεννηθῇ. Ἐκαστον δωματίον ἐδίδετο ἐπ' ἐνοικίῳ εἰ-
κοσι ἢ καὶ τριάκοντα δραχμῶν τὴν ἡμέραν οὐχὶ δὲ ὀλίγοι
ἐκέφθησαν ν' ἀγοράσουν μίαν οἰκίαν τὴν ὁποίαν νὰ μετα-
πώλῃσιν μετ' ὀλίγας ἡμέρας μὲ ἔκπτωσιν καὶ... μὲ τὴν
πεποίθησιν, ὅτι δὲν θὰ ζημιωθῶσι πλεότερον ἀπὸ τὴν
δαπάνην τοῦ ἐνοικίου των.

***

Περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν τροφῶν θὰ σοῦ φέρω πειστήρια,
ἅτινα θὰ σὲ καταπλήξωσιν. Ἀκουσε τὰς τιμὰς ἐνὸς κα-
ταλόγου ξενοδοχείου δεκάτης τάξεως καίμένου παρὰ τὴν
παλαιὰν ἀγορὰν.

Σοῦπα	60
Μακαρόνια	80
Βραστὸ	2,50
Γιουβαρλάχα	3,10
Ψητὸ	4,80
Κότα ψητὴ	9,65

Σὲ ἀκούω νὰ λέγῃς :

— Μ' ἂν ἤμην ἐγὼ ὅτι τὰς Ἀθήνας δὲν ἔμενεν μὴ ὥρα...
ἔμπαινα εἰς μίαν ἀμαξάν κι' ἔφευγα...

— Μάλιστα· ἔχεις δίκαιον, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ εἶχες καὶ
ἐν χαρτονομίσμα τῶν πεντακοσίων διὰ νὰ πληρώσῃς τὴν
ἀμαξάν.

***

Μετὰ τὰ προκαταρκτικὰ ταῦτα, ἔρατεινὲ Κόμη, ἃς κά-
μωμεν ἓνα φανταστικὸν περίπατον διὰ τῶν ὁδῶν τὰς ὁ-
ποίας θ' ἀκολουθήσῃ ἡ πομπή, ἀλλὰ πρὸ τούτου ἃς κα-
τέλθωμεν καὶ ἐπ' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας εἰς τὸν Πειραιᾶ.
Μὴ σὲ πτοεῖ ἡ δαπάνη τοῦ σιδηροδρόμου. Εἶνε εἰς βάρος
τῶν ἀναγκωστικῶν μας ! Εὐθὺς ὡς ἐπάτησεν ἡ μέλλουσα
βασίλισσά μας τὸ ἔδαφος τοῦ Πειραιῶς τὰ πρῶτα ἀξία
λόγου ἀντικείμενα τὰ ὅποια εἶδε ἦτο ὁ δήμαρχος, τὸ δη-
μαρχεῖον καὶ ἡ ἀψίς. Τὸ δημοτικὸν κατάστημα διεσκευ-
άσθη καταλλήλως. Ὁ δήμαρχος Πειραιῶς ἐσκέφθη : ἀφοῦ
θὰ διέλθῃ ἡ πομπή πρέπει νὰ εἶνε ρυθμιστὰ. Πομπηϊανοῦ.

Ἡ ἀψίς εἶνε μάλλον φιλόκαλος τῶν Ἀθηναϊκῶν συνα-
δέλφων της.

***

Ἄς ἀνέλθωμεν καὶ πάλιν εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ἐπὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν, ἐὰν δὲν
συναντήσῃς τὸν κ. Παρασκευαΐδην, θὰ συναντήσῃς μίαν
ἀψίδα διὰ τῆς ὁποίας εἶνε πολὺ ἀμφίβολον, ἐὰν δύναται νὰ
διέλθῃ ὁ κ. Παρασκευαΐδης. Πρὸ τῶν Ἀγίων Ἀσωμάτων
ἄλλη ἀψίς, πρὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἑτέρα
καὶ ἡ τετάρτη ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος.

— Αὐτὰ ὅλα, μοῦ λέγει ἀχρεῖος λογοπαίκτης, σημαί-
νουν, ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εἴμεθα... ἀψίδες, ἀλλ' ἐγὼ δὲν
συμμερίζομαι οὔτε τὸ λογοπαίγνιον, οὔτε τὴν ιδέαν, διότι
βλέπω αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐπιλεκτὸν κλητῆρα νὰ δέρῃ πο-
λίτην τινά, ὅστις ἀπέρχεται ὑπομονητικώτατα μὲ πρόσω-
πον ἐξωραϊσμένον.

***

Ἡ ὁδὸς Πειραιῶς εἶνε κεκοσμημένη μὲ μύρτα καὶ μὲ
ἀπείρους μικρὰς γερμανικὰς καὶ ἐλληνικὰς σημαίας. Ὁ-

ταν διήλθεν ὁ κ. Καλαποθάκης ἠκούσθη νὰ λέγῃ περί-
λυπος :

— Τί ἐξόδευσί θάκανα, ἂν ἐβγαζα τώρα τὴν Σημαία
μου !

***

Ἡ ὁδὸς Σταδίου εἶνε ὅλη ἐστολισμένη διὰ κοντῶν κυ-
ανολεύκων συνδεδεμένων διὰ δαφνῶν. Ἐκαστος κοντὸς φέ-
ρει στέφανον — εἰς ἐνδειξιν τοῦ στεφανώματος φαίνε-
ται — ἐκ δάφνης καὶ μικροῦς θυρεοῦς. Ἐπὶ τῶν ἡλεκτρι-
κῶν στύλων οἱ θυρεοὶ εἶνε μεγαλείτεροι καὶ φέρουσι εἴτε
ἄξιονημονεύτους χρονολογίας, εἴτε ἐπίσημα ὀνόματα
προσώπων ἢ πόλεων. Ἰδοὺ τινὰ ἐξ αὐτῶν :

25 Μαρτίου, 7 Ἀπριλίου, 4 Ἰανουαρίου.

Ἀριστοφάνης, Μαίνανδρος, Φιλήμων, Γέροντας, Λάμπρος.

Ἰουστινιανός, Δέων δ' Ε', Νικηφόρος, Ἀλεξιάδης, Παγεόπουλος.

Μεθώρη, Σπάρτη, Φολέγανδρος, Μαρτιμιανάκης

Φειδίας, Βουτσινᾶς, Μαρδόκιος, Λαμπίκης, Ἀχαρταί.

Μαυρομιχάλης, Φλέσσας, Καρτῶνας, Τζάνες, Σεμιτέλος.

***

Περὶ τῆς ἀψίδος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν,
ὅτι καὶ ἂν εἴπῃ τις δὲν θὰ εἶνε μικρότερον τοῦ τόξου ὅπερ
ἐπιστεγάζει τὰς δύο βάσεις τῆς. Ὁ Ἑρμῆς τῆς ἀψίδος
τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐκάμφθη φαίνεται ἀπὸ
τὸ βάρος τῶν ὑφασμάτων, ἅτινα ἐκάλυπτον ἐπὶ τοσοῦτον
τὴν ἀψίδα καὶ νομίζει τις, ὅτι βλέπει ἐν αὐτῇ τὸ σῶμα
γηραιοῦ στρατηγοῦ μας. Οἱ πέριξ μικροσκοπικοὶ ἄγγε-
λοι ἠδύναντο καὶ νὰ πετάξουν μόνοι των, ἀφοῦ δὲν εὐρέθη
κανεὶς χριστιανὸς νὰ τοὺς πετάξῃ. Τὸ γερμανικὸν στέμμα
εἶνε μᾶλλον ἐπιτυχές. Ἡ μαυρίλα του κάμνει ἕνα νὰ ἐρω-
τήσῃ:

— Μὰ γιατί εἶνε μαῦρο ;

— Δὲν θυμᾶσαι, ἀνόητε, ποῦ πέθαναν πρὸ ὀλίγου και-
ροῦ οἱ δύο Αὐτοκράτορες...

***

Μὴ ἔχων ἕτερον, ἀγαπητὲ Κόμη, κλείω τὴν παροῦσαν
διὰ τῶν ἐπομένων στίχων, οὓς ἀντέγραψα εὐρισκομένους
ἄνωθεν τῆς θύρας παντοπωλείου παρὰ τὰ Χρυτεῖα :

Χρηστὲ Γεώργιε, Ἀναξ' Ἑλλήνων,
Σὲ εὐχόμεθα νὰ γίνῃς τοιοῦτος καὶ τῶν Πανελλήνων.

Ἀνασσα Ἑλλήνων φιλόφρωνος γυνή.
Ἀστὴρ τοῦ Βυζαντίου πρέπει νὰ σὲ κοσμήῃ.

Τοῦ Κωνσταντίνου τὸ σπαθὶ ποῦ σοῦχανε χάριση.
Τὸ Ἀνατολικὸν αὐτὸ ζήτημα ἄς λύσῃ.

Στοὺς θόλους τῆς Ἀγίας Σοφίας στεμένη νὰ σὲ ᾄδῃνε.
Τόσαις χιλιάδαις Ἑλλήνας παντοῦ νὰ σ' εὐλογοῦνε.

Πάρ' τον καὶ ἴστον γάμον σου νὰ σοῦ πῇ καὶ τοῦ...
χρόνου !

Σὲ ἀσπάζομαι

Γιοπανάνιος

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ἐξ ὅλων τῶν ἐπισημοτήτων οἵτινες θὰ παραστῶσιν
εἰς τοὺς γάμους παρατήρησα, ὅτι μόνον οἱ Βουλευταὶ μας
μένουσιν ἄνευ ἀκολουθίας. Ἐξηγῶ τώρα διατὶ αὐτοὶ οἱ
ἄνθρωποι εἶνε οἱ πλέον ἀνακόλουθοι.

***

Καὶ ἐν περίεργον.

Κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου ἐν τῇ Μητροπόλει με-
ταξὺ τῶν πρώτων θέλουσι ταχθῇ οἱ ἐν τέλει.

***

Ἀπειροπληθεῖς εἶνε αἱ ἐξέδραι κατὰ τὰς ὁδοὺς δι' ὧν
θὰ διέλθῃ ἡ πομπή. Κατὰ τοὺς ἀντιπολιτευομένους αὐ-
ταὶ εἶνε ἐπινοήματα τῆς Κυβερνήσεως προφανῶς πρὸς δη-
μιουργήσιν νέων θέσεων.

***

Εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῇ
πρωτευούσῃ κληθέντα στρατιωτικὰ σώματα δὲν θὰ δυ-
νηθῶσι νὰ παρατάξωσι καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τῆς πομ-
πῆς οὔτε ἕνα πλήρη στοῖχον ἀνδρῶν. Μία νέα ἀπόδει-
ξις, βλέπετε, ὅτι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς στρατιωτικῆς
παρατάξεως καὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ στρατοῦ ἐν γένει
εἴμεθα τὸ μᾶλλον ἀστοιχείωτον ἔθνος τῆς Εὐρώπης.

***

Πρὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Ἀθηνῶν
ὅπου κατεσπευσμένως γίνονται προετοιμασίαι:

— Πῶς ! καὶ ἐδῶ γίνονται παρασκευαί ;

— Μὰ, ἀφοῦ εἶνε διευθυντὴς... ὁ Παρασκευαῖδης.

***

Κατὰ τὴν Παρασκευὴν πρὸ τῆς ὑποδοχῆς τῆς νύμφης.

— Ἀπὸ ποῦ ρίπτοται οἱ κανονοβολισμοί ;

— Ἀπὸ τὸν λόφον τῶν Νυμφῶν.

— Φυσικά, ἀφοῦ ἔρχεται... ἡ νύμφη.

Καλαποθάκης

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Α. Δ. Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν. Ἡ ὑπομονὴ μας ἐξηντήθη.
Γ. Π. Σουεζ. Ἐλήφθη καὶ ἡ δευτέρα ἐπιστολή σας. Ε. Π. Μελίτην.
Μᾶς ἐλησμονήσατε Α. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Μὴ τὸ ἐρχόμενον στέλλομεν
τὰς ἀποδείξεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Τοῦ Διαδόχου, τῆς Σοφίας, τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ
Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ἐπὶ λαμπροῦ χαρτοῦ καὶ εἰς μέγα σχῆμα,
καταλληλότεται δὲ εἰς διακόσμησιν αἰθουσῶν κλπ. πωλοῦνται ἐν τῇ βι-
βλιοπωλείᾳ καὶ τυπογραφίᾳ τῆς «Κορίνθης» (ἐν ὁδῷ Πραστείου, ἀριθ.
10) πρὸς λιπτόν 50 ἐκάστη. Εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰ ἑξωτερικὸν ἀποστέλ-
λονται ἐλευθέραι ταχυδρ. τελῶν πρὸς 60 λ.

EXPOSITION D'ART FIN

Antiquités grecques et curiosités orientales

DRACOPULOS FRÈRES